

М О Т И В И

към решение по НЧД № 4511/2022г. на СГС, НК, 14 с-в

Производството е по реда на чл. 12 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание „лишаване от свобода“ или на мерки, включващи „лишаване от свобода“ и Конвенцията за трансфер на осъдени лица.

Същото е образувано във връзка с изпратено от страна на съдебните органи на Федерална Република Германия Удостоверение по чл. 3 от специалния закон относно решаване на въпросите, свързани с приемането и изпълнението на присъда, постановена на 25.04.2022г. на Окръжен съд - 3-ти наказателен състав - Бамберг, ФР Германия, влязла в сила на 03.05.2022г., с която черногорския гражданин Л. К., с ЕГН ***** е осъден за престъпления по §263, ал.1, ал.5, 25, ал.2, 53от НК на ФР Германия и му е наложено наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от 1 461 /хиляда четиристотин шестдесет и един/ дни, за деяние извършено в периода м.09.2018г. до м.02.2020г.

Съдът намери, че с оглед данните по делото и в частност изразеното от осъдения Л. К. желание да бъде трансфериран на територията на Република България, е налице спазена процедура по признаване на изпълнението на присъдата на територията на Република България.

На следващо място, видно от докладваните справки за местоживеенето на осъдения на територията на Република България, Софийски градски съд е компетентния такъв по смисъла на чл. 7, ал.1 от Закона.

Съобразявайки обстоятелствата, посочени в Удостоверението по чл. 3 от Закона, както и извършения превод на присъдата на Окръжен съд - 3-ти наказателен състав - Бамберг, ФР Германия на български език съдът констатира, че деянието за което Л. К. е осъден на територията на ФРГ се явява и престъпление по българския НК, в частност такова по чл.321, ал.3, вр. ал.2 от НК на Република България, като следва да бъде посочено, че в случая условието за наличие на двойна наказуемост не е необходимо, тъй като е налице хипотезата на чл. 8, ал.2, т. 1 от Специалния закон, а именно „участие в организирана престъпна група“ от страна на осъденото лице К., каквото отразяване изрично е направено и в представеното по делото удостоверение.

От обстоятелствената част на съдебния акт и удостоверението се установява, че Л. К. заедно с други лица, структурирано и в изпълнение на обща цел, са извършили деяние за периода от месец септември 2018г. до месец февруари 2020г. по чл. 321, ал.3, вр. ал.2 от НК на Република България, а именно участие в ОПГ, създадена с користна цел - като агент за обслужване на клиенти в различни търговски платформи в кол център в София, е въвел в заблуждение 42 германски граждани, с което е причинил вреди в размер на 994 752.24 евро.

Горните факти мотивират съда да приеме, че дадената от съдебните

органи на ФРГ квалификация на престъплението по §263, ал.1, ал.5, 25, ал.2, 53 от НК на ФР Германия съответства на състава на престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК на Република България. Предвиденото за престъплението наказание е от 3 до 10 години „лишаване от свобода“, поради което и не се налага редуцирането му по реда на специалния закон.

Следва да бъде посочено на последно място, че не са налице основания за отлагане по чл. 14 от закона, нито основанията за отказ, визирани в чл. 15 от специалния закон, като съдът констатира, че с оглед данните за съдимост на Л. К. следва да бъде определен „общ“ режим за изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

От наказанието „лишаване от свобода“ следва да бъде приспаднато предварителното задържане и изтърпяната част от наказанието в размер на 420 дни до 25.07.2022г. включително, изтърпяната част от наказанието от 26.07.2022г. до влизане в сила на настоящето определение.

Предвид изложеното, съдът постанови решението си.